

Version latine n°8 (20/01/2020) : le nautonier infernal

Accompagné de la Sibylle, prêtresse oraculaire de Cumès, le héros Énée descend aux Enfers. Il y voit les fleuves Achéron et Cocyte, ainsi que le célèbre passeur Charon.

Portitor has horrendus aquas et flumina seruat
terribili squalore Charon, cui plurima mento
canities inculta iacet, stant lumina flamma,
sordidus ex umeris nodo dependet amictus.
Ipse ratem conto subigit uelisque ministrat
et ferruginea subuectat corpora cumba,
iam senior, sed cruda deo uiridisque senectus.
Huc omnis turba ad ripas effusa ruebat,
matres atque uiri defunctaque corpora uita
magnanimum heroum, pueri innuptaeque puellae
impositique rogis iuuenes ante ora parentum :
quam multa in siluis autumnis frigore primo
lapsa cadunt folia, aut ad terram gurgite ab alto
quam multae glomerantur aues, ubi frigidus annus
trans pontum fugat et terris immittit apricis.
Stabant orantes primi transmittere cursum
tendebantque manus ripae ulterioris amore.
Nauita sed tristis nunc hos nunc accipit illos,
ast alios longe summos arcet harena.

[...]

Olli* sic breuiter fata est longaeua sacerdos :
« [...] Portitor ille Charon : hi, quos uehit unda, sepulti ;
haec omnis, quam cernis, inops inhumataque turbast ;
nec ripas datur horrendas et rauca fluentia
transportare prius, quam sedibus ossa quierunt.
Centum errant annos uolitantque haec litora circum :
tum demum admissi stagna exoptata reuisunt ».

*Ce pronom renvoie à Énée.